

takker de ærede Medlemmer for deres Tilsgagn om, at denne Udvalgsbehandling skal blive saa hurtig som mulig. Jeg skal for mit Vedkommende være til Rede saa hurtigt som muligt med de Oplysninger, der ønskes af Udvalget.

Stensballe: Jeg takker den højtærede Minister for hans Besvarelser af de Spørgsmaal, jeg i al Almindelighed rettede til ham. Jeg advarede mod at gaa alt for stærkt til Værks med en Omordning af Statsbanernes Byggearbejder, og det glædede mig at høre, at den højtærede Minister udtalte saa præcist, at der skulde gaas frem saa praktisk som muligt, thi det er netop ogsaa det Synspunkt, jeg anlægger. Jeg erkender, at der ikke heri kan ligge noget principielt. Det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck) talte om to saa „højt lønnede“ Embedsmænd som Overingeniøren og Overarkitekten. De Besparelser, der der kan fremkomme, tror jeg dog ikke vil blive ret store, thi det er i Virkeligheden ikke det, man kalder højt lønnede Embedsmænd; det Udtryk kan man ikke bruge her. I øvrigt skal jeg henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling.

Jeg maa ogsaa til en vis Grad takke den højtærede Minister for hans Stilling til Jernbaneraadet. Den højtærede Minister udtalte, at den skulde være velvillig, men forsigtig; han tilføjede: maaske endog meget forsigtig. Ja, jeg ønsker ikke, som jeg ogsaa sagde forleden Dag, nogen Ændring i Loven. Det, jeg gør mig til Talsmand for, er, at der gives Jernbaneraadet mere Materiale til at følge med i Statsbanernes Driftsforhold, saaledes at Medlemmerne kan holde deres Interesse levende og være i Stand til at udtale sig med saa meget større Sagskundskab og saa meget større Overbevisning, naar de Forslag fremlægges for Raadet, som ifølge Loven bør fremlægges. Jeg tror, at det vil være i alles Interesse. Men jeg skal ikke uddybe dette yderligere, jeg er ganske overbevist om, at hvad disse Spørgsmaal angaar, naar man let til Enighed i Udvalget.

Til det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck) vil jeg gerne sige, at jeg har ikke sagt, at Forrentningen var det eneste Krav, man maatte stille; jeg sagde, at det burde være et Hovedkrav, og jeg konstaterede Partiernes Enighed derom efter den Forhandling, der fandt Sted i Folketinget. Jeg forstaaer ogsaa, at der er Enighed om dette her i Tinget, thi ellers kunde det ærede Medlem jo ikke anbefale Lovforslagene, hvis Hovedhensigt netop er at skabe en mere forretningsmæssig Ledelse og frem-

skaffe Forrentning af disse Statsvirksomheder ved deres egne Indtægter.

Det ærede Medlem udtalte sig noget stærkere mod Delingen af Banerne. Ja, man kan dele, og man kan lade være at dele, men hvis man ikke opgør Regnskabet for de enkelte Strækninger, saa kan man i hvert Fald ikke naa til Erkendelse af, hvorledes de enkelte Strækninger forrenter sig, eller om de overhovedet kan komme til at forrente sig. Jeg mener ikke dermed, at det skal komme til at gaa ud over de Ægne, som det ærede Medlem omtalte, dem, som ikke kan bære Banernes Drift, thi jeg tror netop, at naar man opstiller Forrentningskravet, maa man for at naa denne Forrentning ind paa saadanne Driftsformer, at Ægnene bliver bedre betjent, end de maaske har været hidtil, hvor man ikke har været klar over, hvorvidt den og den Ægn virkelig trængte til, at der blev gjort noget mere for den. I det lange Løb vil man naa til en bedre Forrentning ved at indføre bedre Drift, hvad det ærede Medlem i øvrigt var enig med mig i. Jeg tror, at Ægnens Interesser og Forrentningens Interesser i mangt og meget vil falde sammen, ellers naar man ikke det, som er Hensigten: den forretningsmæssige Drift.

Den højtærede Minister har talt om Kommunernes Forhold. Jeg har den Erfaring, at Kommunerne er heller ikke Engle — det mener jeg at have erfaret, hvor jeg har været med til Forhandling. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa de mange Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde, men angaaende Statsbanernes Reglement vil jeg dog gerne sige, at efter det Kendskab, jeg har til Statsbanernes reglementariske Bestemmelser — og jeg har adskillig Lejlighed til at stifte Bekendtskab med dem, idet det er nødvendigt af Hensyn til det Samarbejde, som finder Sted mellem Privatbanerne og Statsbanerne —, er de i de senere Aar undergaaet en udmærket Forandring; jeg synes i alt Fald, de er blevet adskilligt simple og tydeligere end tidligere. Jeg vil ogsaa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de allerfleste af Statsbanernes reglementariske Bestemmelser vedrører Takstforholdene, altsaa Trafikanternes Retsforhold, og dette er det dog vist vanskeligt at røre ret meget ved, thi det kunde let komme til at gaa ud over Publikum: de maa dog alle have lige Ret, uanset den enkelte Jernbanemanns Mening. Bestemmelserne angaaende dette Forhold udgør langt den største Del af de reglementariske Bestemmelser. En anden stor Del omhandler den Sikkerhed,